

❖ פרשת נח ❖

עליות:

כהן - עד "ושלושים אמה קומתה" (ו,טו).

לוי - עד "ואשתך ונשי בניך איתך" (ו,יח).

ישראל - עד "כן עשה" (ו,כב).

רביעי - עד "צוהו ה'" (ז,ה).

חמישי - עד "ה' בעדרו" (ז,טז).

ששי - עד "על הארץ" (ח,יז).

מוסיפים - 1) עד "עולות במזבח" (ח,כ).

2) עד "את הארץ" (ט,א).

3) עד "ורבו בה" (ט,ז).

4) עד "לדורות עולם" (ט,יב).

סמוך - עד "אשר על הארץ" (ט,יז).

מפטיר - מתחיל "ויקח אברם" (יא,כט).

דקדוקי הקריאה:

ו-יג: הנני: מעמיד בה'.

ו-יט: ומכל: מעמיד במ'.¹

ז-ב: תקח לך: מעמיד בת'.

ז-ז: ויבא: הטעם בי' מלעיל. נח: זקף קטון.²

¹ יש בידי חומש אשר שמעתי שחכם ע. מסלתון ע"ה היה סומך עליו (וכן שמעתי שבכמה קהילות אחרות קבלו לסמוך עליו) ואין שם מעמיד כלל, וכך הדפסנו בסידור "שער בנימין". ושוב שמעתי שרבים מדגישים המעמיד כדי להטיב חיבור התיבות במקף. ודע שקבלתי מהבעל קורא בק"ק אור תורה שהמעמיד הוא בו' ולא במ', ולענ"ד לא נהירא דהמעמיד צריך לבא בהברה הסמוכה לסוף התיבה ולא בהברה הראשונה, ומה שתמצא כך כמו בפרשת בראשית בתיבות "ולכל חית", מעמיד בו', הוא משום שהיא הברה סגורה ודו"ק.

ז-יד: כל צפור: טרחא ומאריך³.

ז-כג: וימח: מלעיל. מ' רפויה. וימחו: מ' דגושה. מלרע. וישאר: מלעיל.

ח-ט: כי מים: מאריך טרחא⁴.

ח-טו: וידבר אלהים: שופר הולך וזקף קטון.

ח-יח: ויצא נח: יש מקף, ומלעיל.

ט-ב: ובכל דגי: מעמיד בו⁵.

ט-יב: נתן: רביע.

ט-יד: בענני: נ' ראשונה בשוא.

י-ז: כוש: זקף קטון. רעמה: מ' רפויה.

י-לב: ומאלה: גריש.

יא-ז: נרדה: ר' בשוא נע.

הפטרה:

ומגער בכ: ג' בשוא נע⁶.

² כך שמעתי מר' י. עטאר יצ"ו וכך קוראים בק"ק אור תורה. אבל בחומש הנ"ל אות א' הוא ברביע, וכך נהגו בק"ק סוכת דוד.

³ הוא פשוט וכדפרש"י, ולא הוצרכתי לכתבו רק משום ששמעתי טועים בזה.

⁴ כך בחומש הנ"ל אות א', וכך קוראים בק"ק סוכת דוד (פרט זה לא שמעתי מקהילות אחרות).

⁵ פרט זה לא שאלתי, אבל כך צריך להיות לפי מה שהבאנו בבראשית א-ל, ולעיל בהערה א'.

⁶ כך המנהג בכל הקהילות. ובק"ק אור תורה קוראים בקמץ חטוף ע"פ המנחת שי.